

*Gældende lov.**Forslaget.*

§ 42. 2 måneder efter patentets meddelelse forfalder afgiften for patentår, der er påbegyndt før dette tidspunkt. Afgifter for senere patentår forfalder den første dag i det pågældende patentår. Årsafgift kan ikke betales før patentets meddelelse og kan tidligst betales 6 måneder inden det pågældende patentårs begyndelse.

Stk. 2. Indehaves patentet af opfinderen, og begærer han senest den dag, da årsafgift første gang forfalder, henstand med betaling af årsafgifter, kan patentmyndigheden meddele ham sådan henstand, dog højst indtil 3 år fra patentets meddelelse, når det skønnes, at det ville være forbundet med betydelige vanskeligheder for ham at betale årsafgiften. Afslås begæringen, anses betaling inden 2 måneder derefter for rettidig.

Stk. 3. Årsafgiften kan med den fastsatte forhøjelse betales inden 6 måneder efter patentårets begyndelse eller, hvis afgiften vedrører patentår, der er påbegyndt før patentets meddelelse, efter sidstnævnte tidspunkt. Årsafgift, med hvis betaling der er givet henstand efter stk. 2, kan med den nævnte forhøjelse betales inden 6 måneder efter det tidspunkt, til hvilket henstand er givet.

Kapitel VI.

Licens, overdragelse m. v.

§ 43. Har patenthaveren givet en anden ret til erhvervsmæssigt at udnytte opfindelsen (licens), kan licenshaveren ikke overdrage denne ret til andre, medmindre andet måtte være aftalt.

§ 44. Er et patent overgået til en anden eller licens givet, skal dette på begæring indføres i patentregistret.

Stk. 2. Godtgøres det, at en registreret licens er ophørt, skal licensen slettes af registret.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder også for tvangslicens og rettigheder i henhold til § 53, stk. 2.

Stk. 4. Søgsmål vedrørende et patent kan altid anlægges mod den, som i registret er indført som patenthaver og meddelelse fra patentmyndigheden kan sendes til ham.